

Sygn. akt IV K 10/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Lorenc

Protokolant: Agata Lipniewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 12 września 2017 r., 23 listopada 2017 r., 15 lutego 2018 r., 10 kwietnia 2018 r., 11 maja 2018 r. oraz 22 czerwca 2018 r. sprawy

K. L.

s. S. i M. z d. W.

ur. (...) w S.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 września 2015 r. w S. na ul. (...) jechał jako kierujący samochodem marki M. (...) o numerach rejestracyjnych (...) w ruchu lądowym znajdując się pod wpływem działania środka odurzającego - we krwi stwierdzono obecność delta9-tetrahydro-kannabinolu ((...)) w stężeniu 2,0 ng/ml i jego nieaktywny metabolit 9-karboksy (...) w stężeniu 27,0 ng/ml,

to jest o czyn z art. 178a § 1 kk

o r z e k a

I. uznaje oskarżonego K. L. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to przestępstwo na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda stawka;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary grzywny zalicza okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania oskarżonego w dniach od 16 października 2016 r. godz. 11.15 do 28 października 2016 r. godz.16.00;

V. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego w punkcie II wyroku zakazu prowadzenia pojazdów zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 29 września 2015 r.;

VI. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego koszty sądowe, w tym 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 29 września 2015 r. K. L. zażył środek odurzający w postaci marihuany. Następnie około godziny 11.20 jechał samochodem marki M. o numerze rejestracyjnym (...) ulicą (...). Został wówczas zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji H. R. oraz A. M., którzy posiadali informację, iż kierujący tym pojazdem kilka dni wcześniej nie zatrzymał się do kontroli drogowej. Po zatrzymaniu funkcjonariusze dostrzegli, iż K. L. zachowywał się nerwowo rozglądając się w różne strony, trzęsły mu się ręce. Dostrzegli nadto w pojeździe K. L. opakowanie zawierające susz roślinny, w związku z tym nabrali oni podejrzeń, iż K. L. może znajdować się pod wpływem środka odurzającego. Udali się oni z nim do Komendy Miejskiej Policji w S., gdzie przebadano go urządzeniem (...), które wykazało w jego organizmie (...). Ustalono także, iż ujawniony w samochodzie susz roślinny również zawiera (...).

Dowód:

- zeznania świadka H. R., k. 576
- zeznania świadka A. M., k.575,
- opinia toksykologiczna, k. 10-13, 586-587,
- protokół pobrania krwi, k. 14,
- protokół użycia analizatora (...), k. 3,
- kopia prawa jazdy, k. 5.

Z uwagi na uzasadnione wątpliwości co do poczytalności K. L. w chwili czynu spowodowane wielokrotnym leczeniem psychiatrycznym w postępowaniu przygotowawczym został dopuszczony dowód z opinii dwóch biegłych psychiatrów. Biegli nie rozpoznali u oskarżonego choroby psychicznej, natomiast stwierdzili u niego uzależnienie mieszane od narkotyków i alkoholu oraz osobowość nieprawidłową uwarunkowaną wieloczynnikowo. Tempore criminis nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem, a znajdował się on wówczas w stanie typowego odurzenia marihuaną, którego skutki w postaci odhamowania zachowań społecznie nieakceptowalnych mógł i powinien przewidzieć.

Dowód:

- opinia sądowo- psychiatryczna, k. 531-534
- dokumentacja dot. leczenia oskarżonego, k. 177-530.

K. L. ma 34 lata . Posiada wykształcenie średnie. Jest kawalerem. Posiada na utrzymaniu jedno dziecko w wieku 7 lat, co do którego zobowiązany jest płacić miesięcznie rentę alimentacyjną w kwocie 600 złotych. Był dotychczas czterokrotnie karany, w tym za przestępstwo podobne..

Dowód:

- dane osobowopoznawcze, k. 30,
- wyjaśnienia oskarżonego, k. 135,
- karta karna, k. 563-564.

Oskarżony K. L. nie przyznał się do sprawstwa zarzucanego mu czynu odmawiając składania wyjaśnień w sprawie.

Sprawstwo oskarżonego zostało w pełni wykazane zebrany w sprawie materiałem dowodowym w postaci zeznań świadków H. R. oraz A. M., wyników badań analizatorem D. oraz opinii toksykologicznej, w tym opinii wydanej przez biegłą B. B. na rozprawie, które potwierdziły, iż w chwili czynu znajdował się on pod wpływem środka odurzającego w postaci (...). Otóż próbkę krwi pobrano od oskarżonego kilka godzin po jego zatrzymaniu, to jest o godzinie 15.25 i wówczas znajdował się on po użyciu środka odurzającego delta9tetrahydrokannabinolu (...). Jak wynika z pisemnej opinii (k. 12), powyższe wskazuje, biorąc pod uwagę framakoinetykę (...), jak również czas jaki upłynął od momentu kontroli do momentu zabezpieczenia próbki krwi, iż K. L. znajdował się w chwili czynu pod wpływem środka odurzającego delta9tetrahydrokannabinolu (...). Na rozprawie biegła, której opinię Sąd czyni częścią swoich rozważań, jako pełną i wydaną w oparciu o najlepszą wiedzę i doświadczenie zawodowe, wyjaśniła precyzyjnie kwestię znajdowania się pod wpływem oraz po użyciu środka odurzającego, a w przypadku oskarżonego znajdował się on pod wpływem takiego środka, które to pojęcia rozróżniane są w oparciu o badania naukowe.

Sąd rozpatrując przedmiotową sprawę uznał nadto dowody w postaci dokumentów zawierających m.in. dane o osobie oskarżonej, w szczególności dane o jego karalności oraz opinię sądowo-psychiatryczną odnoszącą się do stanu poczytalności oskarżonego w chwili czynu, za sporządzone rzetelnie, starannie i zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, przyznając im tym samym walor wiarygodności.

Czyn przypisany oskarżonej, opisany w art. 178a § 1 kk należy do przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, do którego znamion należy prowadzenie w stanie nietrzeźwości, tj. powyżej 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu bądź pod wpływem środka odurzającego pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

W obliczu tak zaprezentowanego materiału dowodowego niewątpliwym jest, że K. L. w dniu 29 września 2015 r. w S. na ulicy (...) kierował w ruchu lądowym samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) znajdując się pod wpływem środka odurzającego, wypełniając tym samym znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk.

Mając na uwadze powyższe Sąd nie znajdując okoliczności, których zaistnienie skutkowałoby niemożliwością przypisania oskarżonemu winy do zarzucanego mu czynu, będącej niezbędnym elementem odpowiedzialności karnej, szczególnie, że jak wskazali to w swojej opinii biegli psychiatrzy, nie miał on w chwili jego popełnienia zniesionej, czy w znacznym stopniu ograniczonej poczytalności, rozumiał znaczenie swego zachowania i potrafił pokierować swym postępowaniem, uznał go za winnego jego popełnienia. W postępowaniu nie ujawniły się żadne okoliczności, które uchylałyby bezprawność działania oskarżonego, zaś społeczna szkodliwość jego czynu była znaczna, jako że oskarżony dopuścił się naruszenia podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym dotyczących stanu psychofizycznego osób kierujących pojazdami w ruchu lądowym powodując realne zagrożenia dla innych uczestników ruchu.

Przy miarkowaniu kary za opisane wyżej przestępstwo Sąd poczytał na niekorzyść oskarżonego nad wyraz lekkomyślne podejście do kwestii kierowania pojazdami. Nadto nie bez znaczenia pozostaje i to, że był on w przeszłości wielokrotnie karany za przestępstwa, w tym za przestępstwo podobne.

Mając na uwadze powyższe Sąd doszedł do przekonania, iż adekwatną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu przypisanego K. L. będzie kara grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych. Sąd przy ustalaniu wysokości stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych wziął pod uwagę jego sytuację majątkową oraz rodzinną. Wymierzona w wysokości wskazanej w wyroku kara grzywny w ocenie Sądu będzie realną dolegliwością dla oskarżonego i z pewnością spełni swoje zadanie, szczególnie będzie oddziaływać prewencyjnie w znaczeniu prewencji indywidualnej oraz ogólnej kształtując świadomość prawną społeczeństwa, jak i uświadomi oskarżonemu naganność zachowania, którego się dopuścił, zapobiegając jego powrotowi do przestępstwa.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary Sąd zobowiązany był zaliczyć okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania oskarżonego w okresie od 16 października 2016 r. godz. 11.15 do 28 października 2016 r. godz. 16.00, co też uczyniono w punkcie IV wyroku.

Ponieważ oskarżony pod wpływem środka odurzającego swym zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji Sąd wymierzył mu obligatoryjny dla sprawców przestępstw z art. 178a § 1 kk w świetle art. 42 § 2 kk zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Sąd określając czas trwania tego zakazu na okres 4 lat, a więc na okres dłuższy niż minimalny, który przewidują przepisy, wziął pod rozwagę przytoczone powyżej okoliczności uwzględnione przy wymiarze kary grzywny. Wyeliminowanie go z ruchu na taki czas, spowoduje, że stan zagrożenia dla innych uczestników ruchu drogowego z jego strony nie będzie istniał. Na poczet tak orzeczonego zakazu Sąd zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 29 września 2015 r. stosownie do art. 63 § 4 kk.

Zgodnie z art. 43a § 2 kk Sąd zobligowany był także orzec wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Uznał, iż w tym wypadku wystarczającą oraz odpowiednią dla osiągnięcia celów tego środka, to jest celu prewencyjnego oraz dla uświadomienia oskarżonemu, iż jego nieodpowiedzialne zachowanie mogło spowodować szkody dla innych uczestników ruchu, uwzględniając przy tym także jej sytuację majątkową i okoliczności przywołane przy okazji środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów, , będzie wymierzenie go w wysokości minimalnej dla sprawców przestępstw z art. 178a § 1 kk, to jest w kwocie 5.000 złotych.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do art. 627 kpk uznając, iż oskarżony ma możliwości finansowe, aby uiścić je w całości.